

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 26. srpanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Pozvani smo postati nemirni tražitelji Božjega Kraljevstva

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje (usp. *Mt* 13, 44-52) donosi posljednje retke poglavlja iz Matejeva Evandjelja koji su posvećeni Božjem kraljevstvu. Odlomak obuhvaća tri prispodobe koje su bile tek skicirane i vrlo kratke: o skrivenom blagu, o dragocjenom biseru i mreži bačenoj u more.

Zadržat ću se na prvim dvjema u kojima se Božje kraljevstvo uspoređuje s dvije „dragocjene“ stvarnosti kao što je blago skriveno na njivi i dragocjeni biser velike vrijednosti. Reakcija onoga koji pronalazi dragocjeni biser i skriveno blago praktički je ista: i čovjek i trgovac prodaju sve kako bi kupili ono što im je već u srcu. Isus nas s tim dvjema sličnim stvarnostima želi uključiti u izgradnju Božjega kraljevstva, pokazujući bitnu karakteristiku kršćanskoga života, života Božjega kraljevstva: uz Božje kraljevstvo prijanjaju potpuno oni koji su spremni sve staviti na kocku, koji su hrabri. Naime, i čovjek i trgovac iz tih dviju prispodoba prodaju sve što imaju i tako napuštaju svoje materijalne sigurnosti. To nam pomaže shvatiti da izgrađivanje Božjega kraljevstva zahtijeva ne samo Božju milost, nego i čovjekovu djelotvornu raspoloživost. Sve čini milost, sve! Mi trebamo samo imati u sebi raspoloživost primiti je, a ne se odupirati milosti: milost čini sve ali je potrebna „moja“ odgovornost, „moja“ raspoloživost.

Geste toga čovjeka i trgovca koji se upuštaju u traženje, lišavajući se vlastitih dobara, kako bi kupili najdragocjenije stvarnosti, odlučne su i radikalne, oni samo grabe naprijed, kod njih nema uzmaka, nema malo naprijed pa malo natrag. Štoviše, to su učinili s radošću, jer su obojica pronašli blago. Pozvani smo usvojiti stavove te dvojice iz Evandjelja, postajući i sami u dobrom smislu nemirni tražitelji Božjega kraljevstva. Radi se o tome da napustimo teško breme naših svjetovnih sigurnosti koje nas sprečavaju u traženju i graditi Božje kraljevstvo, a to su: želja za posjedovanjem, žeđ za zaradom i moći, te misliti samo na sebe.

U današnje vrijeme, svima nam je to poznato, život nekih ljudi može biti osrednji i utonuti u mrtvilo,

jer vjerojatno nisu išli tražiti istinsko blago: zadovoljili su se privlačnim, ali površnim stvarima, stvarima koje bliješte svjetlucavim, ali varavim sjajem, jer ih kasnije ostavljaju u tami. Svjetlo Kraljevstva, naprotiv, nije vatromet, nego je svjetlost: vatromet traje samo jedan tren, svjetlo Kraljevstva nas, pak, prati kroz čitav život.

Božje je kraljevstvo suprotno površnim stvarima koje nudi svijet, suprotno je banalnom životu. Ono je blago koje svaki dan obnavlja život i otvara ga širim vidicima. Naime, tko je to blago našao, ima srce koje stvara i traži, koje ne ponavlja, nego izmišlja nove stvari, zacrtavajući i prolazeći novim putovima koji nas vode prema tome da istinski ljubimo Boga, druge i sebe. Znak onih koji hode tim putem kraljevstva je kreativnost, uvijek traže više. A kreativnost uzima život i daje život, i daje sve više i više... Uvijek traži različite načine da dadne život.

Isus, koji je skriveno blago i dragocjeni biser velike vrijednosti, ne može ne izazvati radost, svu radost svijeta: radost da smo otkrili smisao vlastitoga života, radost zbog osjećaja založenosti u avanturu svetosti.

Neka nam Presveta Djevica pomogne svaki dan iznova tražiti blago Božjega kraljevstva kako bi se u našim riječima i gestama očitovala Božja ljubav koju nam je Bog darovao po Isusu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

na liturgijski spomen svetog Joakima i Ane, Isusovih „djeda i bake“, pozivam mlade da učine gestu nježnosti prema starijim osobama, poglavito onima koji su najusamljeniji, u svojim domovima i mjestima u kojima borave, onima koji mjesecima nisu vidjeli svoje voljene. Dragi mladi, svaka od tih starijih osoba je vaš djed i baka! Ne ostavljajte ih same! Upotrijebite maštovitost ljubavi, nazovite ih telefonom, uputite im video poziv, pošaljite poruke, slušajte ih i, tamo gdje je to moguće s obzirom na zdravstvene mjere, pođite ih posjetiti. Pošaljite im zagrljaj. Oni su vaši korijeni. Stablo otrgnuto od korijena ne raste, ne daje cvijeće i plodove. Zato je važno biti spojen i povezan s vlastitim korijenima. „Cvijet rascvali što ga stablo daje dolazi od onoga što se ispod zemlje krije“, kaže pjesnik iz moje domovine. Zato vas pozivam za veliki pljesak našim bakama i djedovima!

Doznao sam da su članovi Trilateralne kontakt-skupine nedavno u Minsku donijeli odluku o stupanju na snagu novog prekida vatre koji se odnosi na područje Donbasa. Dok zahvaljujem na ovom znaku dobre volje koji ima za cilj ponovno vratiti toliko željeni mir u te napaćene krajeve, molim se da se ono što je dogovoreno konačno provede u djelo, također učinkovitim procesom razoružanja i uklanjanja mina. To je jedini način da se ponovno uspostavi povjerenja i udari temelje za prijeko potrebno i od tamošnjeg pučanstva dugo očekivano pomirenje.

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana